N°. 3706.

DE TIJD.

1859

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franco p. p. *f* 6.00. *Brieven, Gelden*, enz. franco te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 15 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 14 Julij.

De Koning van Italië.

De oorlog, zoo plotseling geëindigd op het oogenblik dat wij, en velen met ons, meenden dat hij eerst regt beginnen zou, had in de oogmerken van hen, ten wiens voordeele hij scheen gevoerd te worden, een veel verder liggend doel dan nu bereikt is niet alleen, maar zelfs dan in het oorspronkelijk programma »Italië moet vrij zijn tot de Adriatische Zee" lag opgesloten. De partijen, die sedert jaren Italië en Europa in onrust en verwarring gehouden hebben, hopende dat een oorlog om en in Italië er uit ontspruiten zou, beoogden slechts het vormen van een eenig Italië. Dit denkbeeld, hoezeer ook de verwezenlijking buiten de grenzen der mogelijkheid ligt, had een zekere dichterlijke bekoorlijkheid, welke het warme zuidelijke bloed aan het gisten bragt, en de rijen der revolutionnairen versterkte door een aantal lieden met edelmoedige harten en zelfopofferende vaderlandsliefde, maar met zwakke hersenen. Zij zagen niet in, dat zij de slagtoffers waren van een vorst, die het verstond zijn egoïstische heerschzucht met schoone kleuren op te sieren, en op zijne beurt het werktuig was van het geduchte eedgenootschap der algemeene omwenteling. Velen van hen hebben hun ijdelen waan op het slagveld met hun leven geboet.

Koning Viktor Emmanuel deed zijn voordeel met die stemming der Italiaansche heethoofden, en op alle punten van het schiereiland vond hij soldaten om onder de vendels, waarin hij de eenheid van het Italiaansche vaderland geschreven had, te strijden voor zijn zelfzucht, die van Piëmont een zesde groote mogendheid wilde maken. En niet enkel wist hij de politieke droomerijen van een valsch patriotismus daaraan dienstbaar te maken. Alle wegen die naar dat doel leidden waren hem goed. Hij dekte de boosheid der revolutionnaire aanslagen met zijn koninklijken mantel. Hij miskende en vertrapte de regten van zijn volk; in gansch Italië, volgens graaf Cavour, zoo »abnormaal" geregeerd, was geen enkele Staat, waar zooveel verdrukking heerschte dan in Sardinië. Wel moest het konstitutioneele uithangbord daaraan een schoonen schijn van vrijheid aan geven, en velen lieten zich door dien glans misleiden, maar voor wie oogen had, werd, ook op een afstand, het klatergoud geen goud. De zoogenaamde volksvertegenwoordigers der Piëmontezen waren voor de grootste helft uitgewekenen van andere Italiaansche Staten, die te Turijn, ten nadeele der landskinderen, hun staatkunde kwamen doordrijven. Zelfs van de ministers was slechts een enkele geboren in het land, dat hij bestuurde. Zulk een regering en zulk een vertegenwoordiging vervolgden, met algeheel voorbijzien der behoeften en regten van het Sardinische volk, die zoogenaamde politiek van Groot-Italië, waaraan de Piëmontezen zich gelukkig mogten rekenen hun goed en bloed ten offer te brengen. Beide werden in ruime mate van hen afgedwongen. Nergens in het schiereiland vindt men een staat, waar de belastingen de helft bedragen van hetgeen de Piëmontezen, niet in oorlogstijd, maar in volle vrede — te betalen hebben. Daarenboven hield, wat nog zwaarder te dragen valt, een verpligte krijgsdienst de landskinderen ettelijke jaren langer onder de wapenen dan zelfs de Lombarden en Venetianen. En het was niet enkel tot verdediging, noch zelfs tot uitbreiding van den vaderlandschen grond, dat zij te wapen of te strijden hadden. Ten einde hun Koning een weg te banen tot de raadzaal der groote mogendheden, om daar zijn heerzuchtig streven naar een grooter gebied op diplomatischen weg te kunnen bevorderen, werden zijn onderdanen naar de slagvelden van de Krim gesleept. Het duurde evenwel nog drie jaren alvorens Viktor Emmanuel vruchten van dit pogen inoogste. Maar eindelijk brak die dag toch aan. De Keizer van Frankrijk stond bereid het zwaard te trekken ten gunste van Sardiniëns staatkunde. Het zwaarste gedeelte van de taak, de verdrijving der Oostenrijkers, nam hij voor zijn rekening. Het overige werd aan het beleid van den behendigen minister, graaf Cavour, opgedragen.

Een tijd lang ging alles naar wensch. De legers van Frankrijk en Sardinië waren voorspoedig, en weldra stonden zij aan gene zijde van den Mincio. Intusschen ging Cavour met nog meerdere snelheid vooruit. Zijn agenten traden in de plaats der wettige regeringen van Parma, Massa-Carrara, Bologna en Ferrara, en 's Konings schoonzoon gaf de wet te Florence. Minder nog dan vroeger op de regten der Piëmontezen werd nu op die der vorsten van die staten acht gegeven. Wat de keizerlijke bondgenoot met het zwaard tegen Oostenrijk verrigtte, deed graaf Cavour door de omwenteling tegen de Italiaansche goevernementen. De Paus mogt protesteren en met den banvloek dreigen, de ontroonde vorsten op hun wettige aanspraken wijzen, zij oogstten slechts bespotting in. Die regten en aanspraken werden niet erkend. Zij stonden het heerlijk denkbeeld van een eenig Italië in den weg, dat graaf Cavour wilde verwezenlijken. En oppervlakkig beschouwd, scheen het der verwezenlijking nabij. De hertogdommen hadden koning Viktor Emmanuel uitgeroepen, een gedeelte der Kerkelijke Staten had dit voorbeeld gevolgd, Lombardije was vrij van de Oostenrijkers en het Venetiaansche aan twee kanten bedreigd; Rome en Napels verkeerden, volgens de Turijnsche bladen, in eene groote gisting, die elken dag tot uitbarsting dreigde te komen; weldra zou de leus: »*Vittorio Emmanuele Re di Italia!*" een waarheid zijn.

Vier dagen waren voldoende om het nieuwe koningrijk in duigen te laten vallen. Over het hoofd des Konings heen reikten de beide Keizers elkander de hand. Het geschiedde niet zonder opofferingen van den kant der overwonnenen, noch zonder winst voor Sardinië. Doch zien wij waar die winst in bestaat. Uit de handen van Napoleon III, aan wien het is overgedragen, zal Sardinië Lombardije ontvangen. Zeker een rijke buit, zelfs al waren, wat niet te denken valt, de voorwaarden, waarop Frankrijk het zal afstaan, uiterst bezwarend. Maar alle sterke punten, die het bezit van Lombardije duurzaam verzekeren, blijven in de handen van Oostenrijk, terwijl de gerevolutionneerde landen tot hun wettige heerschers terugkeeren. Zoo niet in het voorloopig vredestraktaat bepalingen zijn opgenomen, of er later door de groote mogendheden in gevoegd worden, die zekere voorregten aan Lombardije — bij voorbeeld een neutraal-verklaring van dat gebied — waarborgen, heeft Viktor Emmanuel te vreezen, dat ter gelegenheid van binnenlandsche onlusten, Oostenrijk er zich weder meester van maakt, en niet onwaarschijnlijk zou het wezen, dat Frankrijk, ter gelegener tijd, zulk een inval rustig aanzag. En zelfs een neutraal-verklaring zou, bij het uitbarsten van een algemeenen oorlog, een slagboom zijn die niet geëerbiedigd werd.

Doch ook afgescheiden van 't gevaar, dat in lateren tijd uit de sterke stelling, die Oostenrijk in Opper-Italië, en in Lombardije zelf, behoudt, kan voortspruiten, is het er ver af dat Viktor Emmanuel in het rustig bezit van zijn nieuw gebied treedt. De Milanezen willen wel van de Oostenrijkers bevrijd blijven, maar de onstuimige partij, die daar den boventoon voert, en die, zooals uit alle brieven uit Lombardije blijkt, alleen door de Fransche troepen in bedwang is te houden, verlangt geenzins dat dit land eenvoudig een wingewest van Piëmont wordt. Garribaldi is er veel meer populair dan Viktor Emmanuel, en wanneer deze vrijbuiter met de bestaande gisting zijn voordeel mogt willen doen, zou de laatste met geweld van wapenen zijn nieuw gebied te veroveren hebben. En hoe zou zulk een strijd worden. De revolutionnaire benden van Garribaldi, versterkt door zijne wervingen in Milaan, Bergamo en Brescia, zijn talrijk. Daarenboven heeft hij al de woelgeesten op zijn hand. De Koning van Sardinië bezit niets om hiertegen over te stellen dan een leger, dat niet zeer talrijk meer zijn kan, want, zoo als wij reeds vroeger deden uitkomen, de Fransche veldheer wees altijd de gevaarlijkste stellingen den Piëmonteezen aan. In hunne reijen was de slagting steeds het grootst, en hun bekwaamste aanvoerders lieten hun leven op het slagveld. Maar zelfs al deden zich zoo dadelijk deze meer dan mogelijke gebeurtenissen niet voor, wat zal dan later in het Sardiniesch parlement een stof tot tweespalt voorhanden zijn tusschen de oude Piëmontezen en de nieuwe uit Lombardije, die, men moge zich van Italiaansche eenheid de schoonste voorspiegelingen vormen, evenwel twee geheel verschillende volkeren zijn, met geen anderen gemeenschappelijken band dan dien der taal. Men bedenke den tijd onzer vereeniging met België; ofschoon Vlaamsch en Hollandsch bijna gelijkluidend klinken, trad het onderscheid tusschen den Vlaming en den Hollander bij elke gelegenheid scherp aan het licht. Hetzelfde heeft men in Lombardije en Piëmont te wachten.

Er komt nog iets bij. Sardinië heeft zich enkel een zeker gewigt weten te verschaffen door van Turijn een broeinest te maken, waar de revolutionnaire woelgeesten uit het geheele schiereiland aanslagen tegen Oostenrijk beraamden. Frankrijk heeft er langen tijd belang bij gehad dat vuur aan te blazen. Dit is nu juist omgekeerd. Het belang van Frankrijk is nu het te dempen, te meer daar te vreezen valt, dat de ondervonden teleurstelling den haat tegen Oostenrijk thans in haat tegen Frankrijk zal omzetten. Daarom kan het zijn, dat een deel van het Fransche leger vooreerst achterblijft, om het tweede gedeelte der proklamatie des Keizers te Milaan uit te voeren. Men zal zich herinneren, dat hij daar verklaarde gekomen te zijn om Italië vrij te maken en de orde te handhaven. Het eerste wordt gezegd verrigt te zijn door de schijnbare eenheid van het schiereiland in een statenverbond, waar Oostenrijk, bijgestaan door de Kerkelijke Staten, Napels, Modena en Toskane veel meer den boventoon zal voeren dan in den Duitschen Bondsdag te Frankfort. Het laatste moet nu nog verrigt worden; maar om dat te verrigten is het noodzakelijk, dat Viktor Emmanuel, zooals nu reeds feitelijk het geval is, de bevelen afwachtte van maarschalk Vaillant of van elken anderen generaal, wien het Napoleon III believen zal, den veldheersstaf in handen te geven.

Men ziet, de vrede van Villafranca is voor den Keizer van Oostenrijk veel minder nadeelig dan voor Viktor Emmanuel, die al de lasten van den oorlog te dragen zal hebben en er slechts zeer twijfelachtige voordeelen van inoogst. Intusschen, dit vernederende gevolg van zijn roekelooze heerschzucht heeft hij te zeer verdiend dan dat wij hem zouden beklagen. Zoo wij van vernedering spreken zeggen wij niet te veel. Immers een woelig land, waarin hij alleen de rust kan handhaven door gehoorzaamheid aan een veldheer van zijn Franschen bondgenoot, en dat, zoo de laatste mogt aftrekken, onverdedigbaar openlegt voor zijn magtigen vijand, Oostenrijk; een plaats in den statenbond, waarin die vijand den boventoon voeren zal; dat is alles wat hij, ten koste van een berooide schatkist en een uitgeput en half vernield leger, gewonnen heeft bij den oorlog en de omwentelingen, door hem verwekt, in de hoop, dat zij hem kroonen zouden als Koning van Italië.

Wij vernemen, dat de provinciale tentoonstelling van nijverheid in het park-lokaal, tot gisteren bezocht is geworden door 15,702 betalende en 1382 niet-betalende, derhalve in het geheel door 17,084 personen.

Ter kaasmarkt van gisteren waren de prijzen als volgt: Goudsche *f* 17; item geschept *f* 10 a *f* 11. Edammer *f* 21.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren, 1ste kwal. *f* 30, *f* 40, *f* 20; 2de kwal. *f* 25, *f* 30, *f* 40; 3de kwal. *f* 20, *f* 25, *f* 30. Schapen *f* 18, *f* 20, *f* 22. Varkens 38, 40, 42 ct. het Ned. ℔.

De Thermometer teekende heden als volgt:

's morgens	11	ure	72	graden Fhr.
's namidd.	1	»	71½	» »
»	3	»	73½	» »

Z. M. heeft goedgekeurd de benoeming van K. Peereboom Jz. tot sekretaris der gem. Schellinkhout; op zijn verzoek, eervol ontslagen: als burg. der gem. 's Heer Arendskerke, Heinkenszand en 's Heer Abtskerke, J. P. I. Buteux; pensioen verleend aan H. Bouman, emeritus hoogleraar in de godgeleerde fakulteit aan de hoogeschool te Utrecht, van f3283. aan R. G. van Milligen, gewezen opzigter van den waterstaat 1e kl., van f701; aan de gewezen hoofdonderwijzers: H. Retel, te Overveen, f758; W. van Engen, te Zuidveen, f293; D. A. Welp, te Onstwedde, f227; en G. H. Lunenburg, te Ommelanderwijk, gem. Veendam, f206.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag, 13 Julij.

In deze zitting heeft de heer van Hoëvell de door hem aangekondigde interpellatie gehouden betrekkelijk de uit Oost-Indië laatstelijk ontvangen berigten, met betrekking tot de in Banjermassing ontstane onlusten en aldaar gepleegde gruwelen. Hij schetste in den aanvang zijner rede den toestand van den Indischen Archipel en de moeijelijkheden waarmede het Indische bestuur, naar hij meende, door eigen toedoen, te worstelen had. Men zou aldaar, gelijk hij opgaf, ongelukkig zijn in de keuze van ambtenaren, geroepen om gewigtige betrekkingen te bekleeden, en handelingen plegen, die er toe leiden moesten om gebrek aan overeenstemming tusschen den minister van Koloniën en den goeverneur-generaal te doen ontstaan. Als gevolg van den geest van ontevredenheid die in die streken zich meer en meer openbaarde, wees hij op de noodzakelijkheid waarin men zich in den laatsten tijd bevonden had, om menigvuldige expeditiën uit te zenden tot herstel van aangerand gezag. Meer bepaaldelijk behandelde hij die tegen Boni gerigt, welker uitslag hij als geheel onvoldoende aanmerkte. Het gebeurde te Banjermassing ging hij in bijzonderheden na, en vroeg of de opstand aldaar niet te voorkomen ware geweest, of het plaatselijk bestuur vóór en bij den opstand zijn pligt had gedaan, of de goeverneur-generaal niet buiten den rezident om aangaande het gevaar gewaarschuwd was geweest. Het doel waarmede hij zijne interpellatie deed, verklaarde hij, was tweeledig: vooreerst om te weten of de minister de Kamer gerust kon stellen, door haar te overtuigen dat de toestand in Indië naar wensch was; ten tweede om, in het tegenovergestelde geval, den minister aan te sporen alsdan tot het nemen van krachtige maatregelen over te gaan.

De minister van Koloniën zeide het eerste deel der rede van den vorigen spreker niet te zullen beantwoorden, als bevattende dit meer diens eigen beschouwingen over het Indisch bestuur, willende hij echter door zijn stilzwijgen niet geoordeeld worden de geuite meeningen over dat bestuur te beamen. Zich bij het onderwerp der interpellatie bepalende, toonde de minister aan, dat de laatste gebeurtenissen in Indië geen gevolg waren geweest van weifeling en gebrek aan veerkracht bij de Regering, maar dat de oorzaken daarvan hooger op te zoeken waren. De redenen waren vooral de indruk van de onlusten in Britsch Indië op de bevolking in den Indischen Archipel; de moeijelijkheden ondervonden en nog ondervonden wordende bij de pogingen om het Nederlandsche gezag op de buitenbezittingen uit te breiden, de toeneming van bedevaartgangers naar Mekka, die, terugkeerende, zich beijverden, om onlusten aan te stoken. Over al de laatstelijk ondernomen expeditiën tegen oproerige streken wilde de minister niet gewagen. Hij bepaalde zich bij die van Boni, welke door de handelingen dier plaats noodig was gevonden. Zelf gewenscht hebbende dat die nu geen plaats gehad hadde, misbillijkte hij het gebeurde echter niet. De zaak was niet als mislukt te beschouwen, daar twee hoofdplaatsen waren ingenomen, en de vorstin genoodzaakt was geworden de wijk naar elders te nemen, verheugende het hem te kunnen berigten dat, naar hij vernomen had, zich verschijnselen hadden opgedaan, die mogten doen hopen dat toenadering van de andere zijde gewenscht werd. De staatkunde in Indië te volgen vredelievend moetende zijn, wenschte hij dat die hoop zich mogt verwezenlijken.

Omtrent de gebeurtenissen te Banjermassing deelde hij mede eerst heden morgen de omstandige berigten te hebben ontvangen. De opstand was eensklaps uitgebroken en bleek uit uitgebreide vertakkingen te bestaan. De oorzaken daarvan moeten gezocht worden: 1°. in de regeling der troonsopvolging van den laatsten Sultan, eene moeijelijke zaak in het algemeen die bij elke gelegenheid tot onlusten kan aanleiding geven. 2°. in de Godsdienstdweeperij der teruggekeerde Mekkagangers die in de onlusten de aanvoerders zijn geweest. Op deze laatsten moet vooral het oog gehouden worden, zijnde daaromtrent maatregelen genomen, niet vatbaar om openbaar te maken, maar dienende en reeds gediend hebbende tot leiddraad bij zekere eventualiteiten.

Aangaande de slotvragen tot hem gerigt merkte hij op, dat bij de Kamer de geruststelling kon geven dat de regering waakte en handelde, maar dat hij haar niet zoo volkomen gerust kon stellen ten aanzien van den geest der bevolking op de buitenbezittingen, waarvoor men steeds op zijne hoede moest wezen hetgeen het bestuur zich tot een pligt zou stellen niet uit het oog te verliezen.

De heer Duymaer van Twist behandelde de oorzaken welke de minister had opgegeven als gestrekt hebbende om expeditiën in den laatsten tijd noodig te maken. Hij geloofde niet dat de invloed van het gebeurde in Britsch Indië zoo groot was geweest, waarschuwde tegen de gevolgen eener te spoedige uitbreiding van het Nederlandsch gezag, en gaf als zijne meening te kennen dat de bedevaartgangers, waaromtrent hij zelf genoodzaakt was geweest, eene nieuwe verordening in te voeren niet overal aanstokers van onlusten waren. De vrijheid om zich naar Mekka te begeven kon niet, geloofde hij, beperkt worden, zoolang de vrije uitoefening van godsdienst volgens artt. 119 en volgende van het Indisch regeringsreglement bestond. Ten aanzien van de gebeurtenissen te Banjermassing had hij in een aantal bijzonderheden, door hem geput uit bij hem ontvangen partikuliere geloofwaardige berigten. Volgens die tijdingen zou het kwaad zijne oorzaak hebben in vroeger wanbesturen, in moeijelijkheden ontstaan bij den dood van den laatsten Sultan, in het gemis van overeenstemming van den regerenden Sultan en den rijksbestierder enz. in de bewegingen van een Mahommedaansche geestdrijver, die zich tot taak gesteld had de Christenen uit te roeijen, en wiens partij zich aansloot aan de aanhangers van den tegenwoordigen Sultan en hen die den ander wenschten aangesteld te zien, welke alle zich eindelijk onverwachts tegen het Nederlandsche gezag keerden, en daarbij zoo bedektelijk te werk gingen, dat de autoriteiten en verdere aldaar gevestigde Europeanen in langen tijd niets kwaads vermoedden.

Daar de minister er zijdelings op gedoeld had dat onder eene der redenen van de onlusten gerangschikt moest worden de regeling der laatste troonsopvolging, zoo verzocht hij dat, aangezien die daad onder zijn bestuur had plaats gehad, alle stukken dienaangaande zouden medegedeeld worden, waaruit hij zijne handelingen zou kunnen toelichten: gevende hij daarbij te kennen, dat op zoodanige regeling had kunnen terug gekomen zijn, indien de omstandigheden dit gevorderd hadden.

Daar de ontvangen inlichtingen aan den heer van Hoëvell niet voldoende voorkwamen, gaf hij den wensch te kennen om later als de minister den inhoud der ontvangen berigten en bijzonderheden zou kennen op de zaak terug te komen. Verscheidene punten van de rede des ministers wederlegde hij, en toonde aan in hoeverre nadere toelichting noodig was.

Nadat de minister den heer Duymaer van Twist te kennen had gegeven dat hij dezen afschriften zou doen toekomen van stukken rakende het door hem behandelde onderwerp, om daarvan dat gebruik te maken dat deze in verband met het belang van den Staat noodig zou achten, nader aangetoond had dat de bedoelde regeling van troonsopvolging had plaats gehad op verlangen van den overleden sultan, en nog eene inlichting gegeven had op eene vraag van den heer van Hall, die wenschte te weten, of de persoon die den goeverneur-generaal gewaarschuwd had, niet dezelfde was die omtrent de uitbarsting zich volkomen gerust gevoelde, werd de diskussie over deze interpellatie gesloten verklaard.

GORINCHEM, 12 Julij. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe f 8 a f 10; Rogge f 5.80 a f 6.20; Gerst zonder handel; Haver f 2.80 a f 4.20; Boonen niet aanwezig; Zaad zonder handel; Boter f 0.90 a f 1 het Ned. ℔.; Kaas f 17 a f 19 de 50 Ned. ℔.: Eijeren f 2.80 de 100 stuks; Aardappelen f 2.50 a f 3.

De graanhandel was weinig beteekenend. De aanvoer van en handel in vee waren gering; doch vorige prijzen hielden zich staande. Vette varkens golden 17 à 19 ct. de 5 ons.

De hooioogst in deze streken is afgeloopen; bij menschengeheugen was deze zoo voordeelig niet: overal was gebrek aan werkvolk. — Het aardappelengewas belooft mede allerwege een allergunstigst gewas; kwaliteit en kwantiteit laten algemeen niets te wenschen over; van de gevreesde ziekte verneemt men weinig of niets. Boomvruchten zijn overal schaarsch.

ROERMOND, 12 Julij. Gisteren waren alhier nagenoeg 1200 miliciens van verschillende wapenen vereenigd, uitmakende de opgeroepen ligtingen uit dit hertogdom, en hielden hier en in de omstreken nachtverblijf, ten einde heden naar hunne respektieve regimenten te worden gedirigeerd. De houding en de stemming dezer troepen was bijzonder goed; vooral muntten echter hierbij uit de verlofgangers van het Limburgsche bondskontingent kavallerie, ten getale van cirka 250 man; geen enkele was achtergebleven.

Met den meesten ijver worden hier de kazernen in gereedheid gebragt voor het verwacht wordende garnizoen, waarvan reeds een officier en 25 man zijn aangekomen. Men twijfelt echter genoegzame ruimte te hebben, om twee eskadrons, van de sterkte waarop die thans zijn, te kunnen huisvesten. Algemeen gelooft men dat de hooge regering de noodzakelijkheid inziende, dat het Limburgsch bondskontingent ook in Limburg garnizoen houdt, genegen zal zijn op rijkskosten eene kazerne voor het geheele regiment alhier te doen bouwen, waartoe de stedelijke regering, reeds een terrein van een Nederl. bunder aan het gouvernement mogt hebben aangeboden. *(N. R. Ct.)*

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 14 Julij. De *Moniteur* bevat eene proklamatie, den 12 te Valeggio door den Keizer tot de soldaten gerigt, waarin gezegd wordt, dat het doel van den oorlog is bereikt en Italië voor de eerste maal eene natie zal worden. Venetië blijft wel is waar onder den Oostenrijkschen schepter, doch zal een Italiaansche provincie wezen. De Keizer voegt er bij, dat de vereeniging van Lombardije met Sardinië een magtig bondgenootschap doet ontstaan; dat de Regeringen, die aan de beweging geen deel hadden genomen of de vorsten, die in hunne staten worden teruggeroepen de noodzakelijkheid zullen beseffen van het brengen van hervormingen in het staatsbestuur. Voortaan is Italië zijn eigen meester en heeft zijn lot in handen. Het zal Italië's eigen schuld zijn indien het niet vooruitkomt in orde en vrijheid. De troepen zullen weldra naar Frankrijk terugkeeren met roem overdekt. Zij eindigen den strijd omdat Frankrijk er niet meer regtstreeks belang bij heeft.

MARSEILLE, 13 Julij. Het *Journal de Constantinople* meldt thans dd. 5 dezer officieel, dat de Sultan eerstdaags, vergezeld van zijn oudsten zoon en zijn broeder naar Egypte zal vertrekken. Fuad-pacha zal hem vergezellen. Men voegt er bij, dat hij Smirna bezoeken zal.

LONDEN, 14 Julij. De *Times* en de *Morning Post* berigten, dat graaf Cavour zijn ontslag heeft ingediend. Oostenrijk had geweigerd deel te nemen aan een vredes-kongres.

De *Times* ontkent de onafhankelijkheid van Italië.

WEENEN, 12 Julij. De Keizer wordt morgen alhier verwacht. De Keizerin zal Z. M. tot Laybach te gemoet reizen.

— 13 Julij. Uit Verona is heden avond alhier de volgende telegrafische dépêche ontvangen:

„De Keizer heeft eene dagorder aan zijn leger uitgevaardigd, waarin hij o. a. zegt, dat hij voor de heiligheid der verdragen, en rekenende op de geestdrift zijner volken de dapperheid des legers en zijne natuurlijke bondgenooten, den strijd had aangevangen; dat Oostenrijk echter, zonder bondgenooten, wijkt voor de ongunstige politieke omstandigheden. Hij betuigt aan de volken van den Keizerstaat en aan het leger zijnen hartelijken dank en doet vooral uitkomen, dat de troepen op nieuw hebben getoond hoe onvoorwaardelijk de monarch bij toekomstige oorlogen zich op hen verlaten kan."

BERLIJN, 13 Julij. Volgens de *Preuss. Ztg.* is heden, ten gevolge van het sluiten van den vrede, aan de troepen, die zich op marsch bevinden, order gezonden, om op de plaats waar zij zich bevinden halt te maken.

Prins Windischgratz heeft zich heden middag naar Potsdam begeven, ten einde afscheid van den Prins-regent te nemen, zullende hij morgen naar Weenen terugkeeren.

TURIJN, 13 Julij. Uit Milaan wordt van heden gemeld, dat de Koning aldaar des avonds is aangekomen en door een volkshoop met geestdrift toegejuicht, toen hij zich op het balkon vertoonde.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 Julij. De verblijdende vredestijding is eeniglijk bekend geworden door de ter beurze aangeplakte dépêche, welke derwaarts door de rijknecht der Keizerin gebragt was. Niet alleen dat het feit aan de vreemde gezantschappen onbekend was, maar men vermoedde er niets van, zoodat de eerste geruchten, die uit St.-Cloud overwaaiden, met zeer grooten twijfel werden aangehoord, tot eindelijk het kanon der Invaliden dien verdreef.

Onder het publiek heeft men bij de lezing der voorwaarden een kortstondige ongeloovigheid kunnen opmerken en bij sommigen teleurstelling, want het verkregen resultaat scheen eenerzijds niet overeen te brengen te zijn met de gedane opofferingen en anderzijds niet met de gevoedde hoop om Oostenrijk geheellijk uit Italië te zien verdrijven. Dit blijkt overigens uit de taal van de meeste dagbladen, en behalve de *Univers* en de *Pays* schijnen de anderen slechts half tevreden, 't geen zij óf door hun zwijgen, óf door hun koelheid verraden. De *Constitutionnel* vergist zich door te zeggen, dat Peschiera en Mantua tot het aan Piëmont afgestane Lombardije behooren. Al de vestingen blijven in het bezit van Oostenrijk. Bovendien tracht men de oorzaak te kennen, waardoor zulk een spoedige overeenstemming tusschen de Keizers van Frankrijk en Oostenrijk is ontstaan, en spreekt men van den toestand, waarin Engeland, Pruissen en Rusland zijn gebragt, terwijl die mogendheden de grondslagen eener bemiddeling zochten, die voortaan nutteloos is. Sommigen gaan zelfs zoover van te beweren, dat tusschen beide Keizers te Villafranca een geheime bond was gesloten, en het gevolg zou kunnen zijn dat na verloop van zekeren tijd, de vrede in een verplaatsing van den oorlog veranderde!

— Een, uit Valeggio ontvangen schrijven, dd. 8 Julij aan de *Patrie*, behelst eenige mededeelingen nopens de preliminairen van den wapenstilstand. Men leest er:

„Eergisteren verlieten de generaal Fleury en zijn adjudant het hoofdkwartier en reden met postrijtuig naar Verona. Op het gezigt der parlementaire vlag werden de poorten der groote Oostenrijksche vesting geopend, en de generaal en zijn adjudant, zonder geblinddoekt te zijn, er binnen gelaten; men bepaalde er zich bij de blinden van het rijtuig te sluiten. Eenige dagen te voren was van Fransche zijde jegens den zoon van generaal Urban dezelfde welwillendheid in acht genomen, toen hij als parlementair naar Valleggio was gezonden, waar hij vrijelijk de stad doorwandelde zonder dat men eenige maatregelen van wantrouwen nam, bij dergelijke gelegenheden in gebruik.

„Dadelijk werd generaal Fleury bij den Keizer van Oostenrijk toegelaten.

„Frans Jozef ontving zeer vriendelijk Napoleons gezant en noodigde hem en zijn adjudant aan zijne tafel. De parlementairen hoorden nu van mond zelven van zijne majesteit, dat de veldslag van Solferino aan Oostenrijk vijftig duizend man gekost had, en zagen een hospitaal, waar zeven honderd officieren, in dien slag gekwetst, verpleegd werden.

„Den volgenden ochtend tusschen vier en elf ure was

generaal Fleury terug in het Fransche hoofdkwartier en tegen twee uur verscheen voor de poorten van Valeggio een Oostenrijksch parlementair, de kapitein-adjudant van generaal Zobel. Na den brief, waarmede hij belast was, den Keizer te hebben overhandigd, werd hij aan de tafel van den generaal genoodigd. Ten acht ure keerde hij naar Villafranca terug op een prachtig volbloed paard, voorafgegaan door twee Fransche huzaren met geladen karabijn; achter hem reed nog een Fransch huzaar met bloote sabel, gevolgd door twee Oostenrijksche ruiters, een huzaar en een hulaan; twee of drie Fransche huzaren sloten het geleide. Stapvoets reed hij door de menigte, de zwijgende begroetingen der Fransche officieren en soldaten beantwoordende.

„Middelerwijl hield een krijgsraad in de *Casa Maffie* zitting, waarbij de Keizer den Koning van Sardinië, Prins Napoleon en de maarschalken-opperbevelhebbers van het leger ontboden had.

„Heden ochtend, Vrijdag ten vijf ure, begaven zich maarschalk Vaillant, generaal majoor van het leger en zijn adjudant de heer Martinprey, beide in groote uniform en versierd met al hunne dekoratiën, gevolgd door een eskadron jagers der garde, naar Villafranca in een der keizerlijke rijtuigen. Kwart voor twaalf ure waren zij terug en werden dadelijk bij Zijne Majesteit Napoleon III toegelaten. Van de uitkomst hunner zending is niets uitgelekt. Intusschen vermoedde men, dat de wapenstilstand in beginsel aangenomen en misschien voor ééne maand gesloten was; de Keizer zou het leger verlaten; de troepen zouden, in afwachting der eindonderhandelingen, betere kwartieren gaan betrekken; en de garde zou, naar men zegt, naar Milaan of Brescia gaan."

— De *Univers* heeft eene officiële waarschuwing ontvangen, wegens aanhalingen uit het bekende schotschrift van Victor Hugo: *Napoleon le Petit*.

— Een Fransch artillerie-officier verzekert, dat de Franschen en Oostenrijkers, in den slag bij Solferino, tusschen 12 en 2 uur, 60 kogels per minuut schoten.

— In de *Gazette Piémontese* leest men het dekreet, waarbij de indirekte en direkte belastingen met een tiende verhoogd worden uithoofde van de buitengewone oorlogskosten, het steeds vergroot wordend leger, de ontoereikbaarheid der leening van vijftig millioen, aan welke verhooging zoowel de oude als de onlangs bij Sardinië aangehechte provinciën onderworpen zijn. Door die verhooging zal de schatkist ongeveer 18,000,000 verkrijgen.

Het dekreet is overigens slechts voorloopig van toepassing op oude provinciën. Later zal het ook op de nieuwe provinciën worden toegepast.

— In het officiële blad van Milaan, *de Lombardia* leest men:

„'t Is ons ter ooren gekomen, dat sedert langer dan veertien dagen het koninklijk gouvernement van Lombardije bevel heeft gegeven dat de goederen, aan de Societeit van Jezus behoorende, onder sekwester gesteld, en door het ministerie van Financiën bestuurd zouden worden.

„Bovendien is 't ons bekend, dat het aan de direktie der hypotheken verboden is eenige nieuwe inschrijving ten laste dier goederen toe te staan."

— In een korrespondentie uit Milaan aan de *Gazette de Lyon* wordt het volgende gelezen: „Het schouwspel, wat Milaan thans aanbiedt, is niet zoo zegevierend als dat der slagvelden. De Milanezen laten zich de onafhankelijkheid geven en zingen in plaats van te handedelen. Linten aan de knoopsgaten, kokarden op den hoed, vaandels voor de deuren, vensters en op de daken, zelfs in de armen van het onze lieve vrouwenbeeld, 't welk zich op de *Duomo* verheft, onafgebroken gejuich, bij de komst en het vertrek van troepen, bij de ontmoeting van krijgsgevangen, die men op onwaardige wijze aanspoort om hun militairen eed te verkrachten, nationale garden [illegible] de huizen, die men verdacht houdt, in de schouwburgen en op de wachtposten, kortom niets anders dan gedruisch en vertooning, zoo als tien jaren geleden. Maar het ellendigste is de woede van sommigen om de lieden aan te klagen; dit schijnt een nationale hartstogt te zijn geworden, uit doorlage hebzucht, dan door schandelijke wraakzucht aangeprikkeld. Niemand, die eenige openbare betrekking vervulde, ware het slechts, die van kommies of besteller aan den spoorweg, of hij is bij de overheid als een verrader aangewezen en alzoo strafbaar. Zelfs de dagbladen doen niets anders dan vervolgingen uitlokken en er over klagen, dat men niet streng genoeg handelt. Aanvankelijk beoorloogden slechts de koteriën elkander, nu beginnen de partijen op te treden. Milaan kan het zich niet verbeelden niets meer dan de hoofdplaats van een Piëmonteesch departement te zijn. Wat Piëmont overigens te zien geeft van zijn anti-christelijke en revolutionnaire strekkingen is zekerlijk niet geschikt om veel gerustheid te baren. Hier wil men den kwaden geest van Turijn doen wortel schieten.

„Op den St. Pietersdag heeft men te Milaan openlijk het portret van Pius IX verbrand. Op de muren leest men aan alle zijden, deze afschuwelijke woorden: „De Paus sterve!" maar men heeft aanzienlijke dames die eerlooze opschriften met hare fijne zakdoeken zien uitwisschen."

ENGELAND.

LONDEN, 13 Julij. Men verhaalt, dat de hertog van Malakoff, kort voor zijn vertrek van hier, tot een bisschop zeide: „Uwe hoogwaardigheid vraagt hoe het toe zal gaan? Wij zullen de Oostenrijkers slaan en daarna een wapenstilstand aanbieden. Oostenrijk zal onze gematigde voorwaarden verwerpen. Wij zullen het nogmaals slaan en ten slotte tot onderschrijving van veel erger voorslagen dwingen." — Het feit alleen, dat deze anekdote eerst nu aan het licht komt, mag aan hare waarheid doen twijfelen. Het is veeleer te denken, dat de hertog zoo min iets van de wapenschorsing wist, als de graaf van Persigny en de markies d'Azeglio.

— Men schrijft uit Kalkutta aan den *Times*:

„De Indische regering is aan het einde der bezwaren gekomen, door de Europesche troepen zijdelings veroorzaakt. Allen die de dienst verlaten willen, verkrijgen hun paspoort en vrijen overtogt naar Europa, waarvan 14,000 man gebruik kunnen maken. De grootste helft, denkt men dat blijven zal; het getal der vertrekkenden uit de ligte kavallerie zal echter aanzienlijk zijn. Door het stellen van hinderpalen door soldaten wordt eene parlements-akte in den hoek geworpen, maar toch bleef geen andere uitweg over. Het is hier onmogelijk geweld tegen eene menigte Europeanen aan te wenden en men heeft de regering door lijdelijken tegenstand ineene hinderlaag gelokt. Te Gwalior had de zaak bijna bloed gekost, maar daar wordt ook zelden iets op gematigde wijze beslist. De opperbevelhebber heeft eene dépêche openbaar gemaakt, waarin hij de operatiën aan gene zijde der grenzen vrij uitvoerig beschrijft. Jung Bahadour had lord Clyde een raad gegeven welke deze volgde, en waarvan de uitslag was, dat de opstandelingen verdreven en hun geschut genomen werd. Het laatste gevecht greep den 18 Mei plaats, toen sir Hope Grant op de muiters onder Nena Sahib en den radja van Gonda stiet, zij werden verslagen en vloden in het gebergte. In centraal-Indië is het lang zoo gunstig niet. In verscheidene streken maken roovers, die zich oproerlingen noemen, de wegen onveilig. In Hyderabad wacht men moeijelijkheden, iets naders daarover weet men in onze presiedentschappen niet, doch de bezetting, welke de hoofdstad in toom houdt, wordt door 4000 man europesche troepen versterkt. De vrees voor eene uitbarsting kan alleen verminderd worden, door de snelheid, waarmede lord Elphinstone versterkingen zendt. Een opstand in het Zuiden, onder de horden gewapende Mahomedanen in Dekkan, Sattara en Mysore zoude ons in groote moeijelijkheden wikkelen."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 12 Julij. Men kwelt zich hier met het zoeken naar den sleutel tot Napoleons besluit, om een wapenstilstand voor te stellen. De meening is volgens de *Presse* hierin verdeeld, of het doodende klimaat, het bemiddelingsvoorstel der onzijdige mogendheden, dan wel de houding van Duitschland er aanleiding toe gaf. De *Wien. Ztg.* meldt, officieel dat de bijeenkomst der beide Keizers te Villafranca, op wensch van Keizer Napoleon plaats greep. De *Ostd. Post* wijst op de oneenigheid tusschen Napoleon en Viktor Emmanuel en vermoedt, dat het vredesverdrag de gespannen verwachting der gewetenlooze heerschzucht van Viktor Emmanuel geenszins voldoen zal. Uit allen blijkt, dat men door den uitgedrukten wensch van Keizer Napoleon aangenaam verrast is.

— Volgens berigten uit Verona, is, bij den laatsten uitval der Oostenrijkers uit Peschiera, bijna een geheel bataljon Piëmontezen gevangen, verscheidene stukken geschut genomen, en andere vernageld.

— De direktie van den zuidelijken Staats-Lombardiesch-Venetiaanschen en Centraal-Italiaanschen spoorweg, heeft verklaard de zieke en gekwetste soldaten kosteloos te zullen vervoeren.

— Men schrijft uit Frankfort, dat in de zitting der militaire kommissie het plan gevormd is, de Pruissische en Oostenrijksche voorstellen als zamenhangend te beschouwen, en zij daarom te gelijk zullen behandeld worden. Met het opstel, waarin beide voorstellen zullen zaamgevat worden is de heer v. d. Pforten belast, die het reeds in de volgende Bondsvergadering denkt gereed te hebben. De herstelling eener geheele wapening van den Duitschen Bond, zal als doel van het Oostenrijksche voorstel worden aangegeven.

BERLIJN, 12 Julij. Dat men in Pruissen niet geheel gerust is over de beteekenis van den vrede van Villafranca, schemert door in de volgende regels, voorkomende in een artikel der *Köln. Zeitung*:

„Het zal zeker niet aan diepzinnige politici ontbreken, die uit den voor het algemeen liefelijk schijnenden vrede, de ernstigste gevaren voor de toekomst zien ontspruiten. Van vele zijden is beweerd, dat het einde van den Italiaanschen veldtogt, tot het begin eener kampanje aan den Rijn zoude voeren. De gronden, waarop deze gevolgtrekking berust, schijnen ons geenzins onwederlegbaar. De hemel beware er ons voor, de gevaren gering te achten, welke onze westelijke grenzen van Fransche veroveringszucht en vooral der Napoleontische, te duchten hebben. Wij moeten den Rijn steeds trouw bewaken. Dat echter de gevaren in 1860 zooveel grooter zullen zijn, dan ze in 1858 waren, is ons niet regt helder. Volgens ons gevoelen sluit de Keizer der Franschen ook daarom den vrede, wijl hij geen geld meer heeft (!!) en niet impopulair wil worden, door het opleggen van nieuwe lasten. Men verheugt zich in Frankrijk over den vrede, en zonder een zoo goed voorwendsel als het Oostenrijksche ultimatum schonk, had Napoleon den oorlog moeijelijk kunnen aanvangen. Waar wil hij voor Duitschland een gelijkluidend voorwendsel vinden? Er bestaat eene openbare meening en op deze heeft de Fransche Keizer, was het ook slechts uit list, steeds acht gegeven. Nogtans herhalen wij, dat een toekomstig oorlogsgevaar geenszins te ontveinzen is. Maar het schijnt ons beneden de waardigheid eener groote natie, zooals de Duitsche, om altijd in eene jammerlijke vrees voor de Franschen te zitten. „Ja, zoo klinkt het, in het vervolg zal Oostenrijk ons niet helpen." Het nakomen zijner bondspligten in twijfel trekken, is Oostenrijk beleedigen. De Duitsche Staten, vooral Pruissen, hebben al hunne pligten niet alleen vervuld (!!!) maar zijn zelfs veel verder gegaan. De Duitsche wapenen zullen toch het hunne tot Napoleons vredelievendheid bijgedragen hebben. Hij zou zich gewis niet zoo beijverd hebben in Italië vrede te sluiten, als hij niet geweten had, dat de oude weg naar Weenen, door de verzamelde Duitsche Bondsmagt versperd wordt. En in het ergste geval zijn we ook zonder Oostenrijk tegen de Franschen opgewassen (?) en kunnen op Engeland, België en Zwitserland rekenen. Laat ons maanen zijn en niet voor toekomstige gevaren sidderen! „Als de mensch alle gevaren, welke hem in het leven bedreigen kunnen, overwegen wilde; zeide een wijze, zoo zoude hij het niet wagen ter wereld te komen."

— Een treurig bewijs hoe de opgewondenheid der laatst verloopene maanden niet alleen de gemoederen, maar ook de hoofden van sommige Duitschers heeft ontsteld, brengt het berigt, dat professor Simrock, de bekende geschied- en oudheidvorscher, in zijne verbeelding het vaderland door Fransche en Russische soldaten overstroomd wanende, om redenen van krankzinnigheid naar Stuttgardt is vervoerd, waar men hoopt dat een rustig verblijf zijne overspannen verbeelding tot kalmte zal brengen.

— Het antwoord van Engeland op de aanvraag nopens bemiddeling is Zaturdag of Zondag aangekomen. Engeland is eveneens tot tusschenkomst geneigd, maar gaat in vorderingen voor Italië ten nadeele van Oostenrijk buitensporig ver.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 14 Julij.

BEVALLEN (11 Julij): E. T. Clausing, geb. van Thiel, D. — H. C. de Jong, geb. Ridderskamp, Z. — (12 Julij): M. van Haarst, geb. Greeve, Z.

OVERLEDEN (10 Julij): T. van der Bijl, geb. Bakker. - 't Kind van T. van der Bijl.

Wisselkoers.

3/m.	Parijs	. . . f 55	2/m.	Livorno	. . . . f 88¼
Zigt	„	. . . . „ 55 7/16	„	Napels	. . . . . „ 79⅛
2/m.	Bordeaux	. . . . „ 54⅝	3/m.	Petersburg	. . . „160
½/m.	„	. . . . „ 55⅛	6/w.	Weenen	. . . . „ 83
3/m.	Madrid	. . . . „234	„	Augsburg	. . . . „ 99
„	Cadix	. . . . „236	„	Frankfort	. . . . „100
„	Sevilië	. . . . „233	2/m.	Hamburg	. . . . „ 34[illegible]
„	Bilbao	. . . . „233	Zigt	[illegible]	[illegible]
„	Lissabon	. . . . „ 39½	2/m.	Londen	. . . . „11.52½
„	Porto	. . . . „ 39½	Zigt	„	. . . . „ 11.60
2/m.	Genua	. . . . „ 44¾	Rotterdam		. . . . „ ¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 13 Julij. België 2½ pc. 55g; 4½ pc. 97g; Metal. 64p; Nation. 67½; Spanje 1½ pc. 32p; 3 pc. 42½p.

PARIJS, 13 Julij. Rente kont. 4½ pc. 96.25, op tijd 3 pc. 69.45; Credit mobilier 835.—; Fr. Oost. Spoorw. 520.—; Spanje 1½ pc. 41; 3 pc. 31; Rom. Leening —.

LONDEN, 13 Julij. Cons. 95⅞ à 96; Braz. 5 pc. —; 3 pc. — Mexiko 18½ a ⅜; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. [illegible] doll. bonds —. Grenada uitgest. 18; id. werkelijke [illegible]; 5 pc. Venezuela 29; 2½ pc. id. 16; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje 44; 1½ pc. id. 32½; Coupons 5; Amortis. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares 67; id. 7 pc. Oblig. 78; Sardinie —; Ecuador —.

WEENEN, 13 Julij. Met. 5 pc. 70.50; Nat. 78.50; Bank-Aktiën 905; Noord-Bahn akt. —.—; Credit Anst. 212.—; O.-Fr. Spoorw. akt. 280.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.—; Goud 19; Zilver —.

BERLIJN, 13 Julij. Metalliek 5 pc. 64; Nationale 63½, Stiegl. 5de serie 99½; 6de id. 108; Rusland 5 pc. 100,

Pruiss. Staats. 4½ pc. 88½; id. Nieuwe 5 pc. 102; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15¾; Parijs 78, Hamburg 149⅝, Amst. 141, Weenen 68¾, Petersburg 81, Diskonto 5.

FRANKFORT, 13 Julij. Metalliek 5 pc. 58⅞; Nation. 63⅞, Spanje 3 pc. 40, 1½ pc. 30⅝; Wissel op Londen 115¼, Weenen 95¾, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		13 JULIJ 4½ ure.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		64½	"	64¾	64⅝
Dito Dito	3 "	76⅞	"	77	76⅞
Dito Dito	4 "	97½	"	98	97½
Amortisatie-Syndikaat	3½ "	98	"		
Aand. Handel-Maatsch.	"	128	"	129¼	
Oost-Ind. Leening	4 "		"		
Aand. Holl. Spoorweg	.		"		
Leening idem	4½ "		"		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "		"		
Maatschappij van Weld.	4 "		"		
België, Certif. Adm. B. Bk.	2½ "		"		
Dito *Rothschild*	2½ "	52½	"		
Frankrijk, Certifikaten	3 "		"		
Spanje, Obligatiën	1¾ "	32	"	32½	32
Dito	3 "	44¼	"	44⅝	
Dito Binnenlandsche	3 "	42	"	42⅜	42
Amortisabile Schuld		10	"	10¼	
Bewijzen Coupon		4 13/16	"	4⅞	
Credjet Instel. bij *Prost & C°.*		130	"		
Portugal, Obligatiën	3 "	45⅛	"	45½	45¼
Dito 1856	3 "	44	"	44⅞	44 5/16
Uitgestelde			"		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 "	104⅞	"		
Dito, bij idem 1828/1829	5 "	102½	"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	90	"		
Dito bij idem 1840	4 "	87	"		
Dito bij *Stieglitz*	4 "	87	"		
Dito Nieuwe	4 "		"		
Dito 5de Serie	5 "	95½	"		
Dito 1855, 6de Serie	5 "	101½	"	102	101⅞
Dito Adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen	5 "		"		
Dito dito dito	4½ "	93½	"		
Inschrijv. in Assignatiën	6 "		"		
Certifikaten van dito	6 "	66	"		
Spoorweg Aktiën	5 "		"		
Polen, Schatkistbill. fl. 300		157	"	159	
Obligatiën	4 pCt.	81¾	"	82	
Pruissen, Oblig.	5 "	100¼	"	100¾	
Aandeelen 1854	3½ "	208	"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C°.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek	5 "	60	"	62¾	60⅞
Dito Ct. te Amsterdam	5 "	78½	"	80½	79⅞
Dito Nationale 1854	5 "	63½	"	65½	64⅝
Dito dito	2½ "	31½	"	32⅞	32⅛
Weener Bankaktiën	f	900	"	970	935
Dito Aand. fl. 250, 1839	"	300	"		
Dito dito " 250, 1854 4 pCt.		295	"	300	
Beijeren, Spoorweg-Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *Rothschild*	5 "		"		
Dito bij *Rotschild*	5 "		"		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 "		"		
Dito 1839 van £ 100	5 "		"		
Dito 1843 " £ 100	5 "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Dito 1858	4½ "	91¼	"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854	4½ "		"		
Dito te Parijs	"		"		
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	15¾	"	16⅛	
Venezuela, dito 6 pCt. thans 3	"	28¼	"	28½	
Dito Uitgestelde	1 "	15½	"	16	
Grenada, Obligatiën	3½ "	16 15/16	"	17 3/16	
Dito Uitgestelde		5 5/16	"	5 7/16	
Mexiko, dito	3 "	18½	"	18 15/16	18⅞
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C°.* Lr. A	"		"		
Dito dito Lr. B	"		"		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		"		
Amerik. Bank-Aktiën			"		
Illinois Spoorw. Aandeelen			"		
Dito Oblig. Constr. Bons. 7 pCt.		81	"	83½	81
Louisiana	5 "		"		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 "		"		

Handel-Maatschappij kontant —, dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgestorte 229, 31½ ex; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spoorw.-Oblig. bij Hope 3 pCt. 125, 130; Galvest. 72.

De stemming der markt was op nieuw aanzienlijk williger in de Oostenrijksche. De handel zeer levendig.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¼ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64⅝; Aand. Handel-Maatsch. 129; Spanje, Binnenl. 3 pc. 41 9/16; Rusl. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. —, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 101½, Oostenrijk, Met. 5 pc. 59¾; dito Rente Amst. 5 pc. 77½; dito Nationale 1854 5 pc. 63¾; dito 2½ pc. 31⅝.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 13 Julij.

Granen zonder handel.

Op 90 vaten Olie te leveren in Okt. ek. 57½; Nov. 58. Lijnzaad in een doen; 107. Poolsch f 265. Raapolie op 6/w. f 35; Vliegend f 33¾; in Mei ek. f 35 a ¼; Sept. f 33¾ a f 33⅝; Okt. f 34; Nov. f 34 a ¼; Dec. f 33¾. *Lijnolie* op 6/w. f 33¼; Vliegend f 32; in Sept. ek. f 32; Okt. en Nov. f 32 a ¼; Dec. f 32¼. *Hennepolie* op 6/w. f 37¼ Vliegend f 36.

SCHIEDAM, 13 Julij. Moutwijn f 14.25; Jenever f 19,25; Amst. Proef f 21,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0,20 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 14 Julij. Driest, Wildeman, Banjoewangie.
HELVOET, 13 Julij. Hooghoudt, Hillechiena, Alicante.

UITGEZEILD:

TEXEL, 13 Julij. Zaal, Anna Lena, Genua.
HELVOET, 13 Julij. Earl of Auckland (st.), Londen.
BROUWERSHAVEN, 13 Julij. Lösschen, Bilderdijk, (v. Rott.) Batavia.

Advertentiën.

Zeer voorspoedig bevallen van eenen welgeschapen *ZOON*, Mevrouw de Wed. REIJNERS-RODENBURG. NIJMEGEN, den 11n Julij 1859.

Eenige kennisgeving. (1610)

(1609) Eene gestoffeerde **KAMER** met **Alcove** wordt gevraagd, voor een Heer, die zijne bezigheden buiten 's huis heeft. Brieven onder letter G. bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel, hoek Beulingstraat te Amsterdam.

(1611) Le Directeur du pensionnat St. Louis à Eindhoven, demande Vers le mi-Septembre un **Secondant** d'un age mur, de la religion C. R., muni de bons certificats, qui soit en état d'ensigner les mathématiques, la langue francaise et l'allemande etc. Le salaire sera outre le logement, la nourriture, le blanchissage etc. de 600 à 800 francs à proportion des Capacités. Lettres affranchies.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY bezitten eene verbazende kracht ter herstelling van eene *algemeene verzwakking*. Afschrift van eenen brief van JOHANNES ADRIANUS VAN DER WERF, te *Samarang*, aan den Professor Holloway. »Mijnheer! Sedert een aantal jaren leed ik aan een trapsgewijs toenemende verzwakking, en was nabij om te bezwijken; ook verklaarden mijne geneesheeren dat er geene hoop op herstel was; tot ik eindelijk besloot uwe pillen te beproeven, en na dezelve vijf weken gebruikt te hebben, begon mijn toestand zeer te verbeteren; voorts na verloop van twee maanden geheel hersteld.

(*get.*) J. A. VAN DER WERF.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50.

Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Depôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, depôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-depôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment*. (1554)

(1608) Ter Boekdrukkerij van J. H. LAARMAN te Amsterdam, komt van de pers:

N. ANSLIJN Nz., Leesboek tot oefening in het kunstmatig lezen. *Eerste en Tweede Stukje*. VIJFTIENDE DRUK.

Dit *Leesboek* bestaat uit zes stukjes, waarvan het 1e en 2de proza en poezy, het 3de tot 6de alleen poëzy („keur van Nederlandsche Dichtstukken") bevatten. De prijs voor elk stukje is 30 Cents. Iets ter aanprijzing te zeggen, is bij vijftien aanzienlijke oplagen overbodig. De uitgever neemt slechts de vrijheid op te merken, dat het 1e en 2e stukje sedert lang in vele scholen in Noord-Brabant in gebruik, als den jongsten tijd ook in enige Roomsch-Katholieke scholen in de noordelijke gewesten met goed gevolg wordt gebezigd. Aan HH. Onderwijzers en Schoolbesturen, die *Anslijn's Leesboek* nader wenschen te leeren kennen, zal de Uitgever op *franco* aanvrage gaarne een exempl. kosteloos aanbieden.

Binnen eenige dagen komt van de pers:

Het Eerste Deel van

DE JOOD VAN VERONA,

of de geheime genootschappen in Italië.

Een Historische novelle uit de jaren 1846—49, door ANTONIO BRESCIANI.

Vrij naar het Italiaansch bewerkt en met aanteekeningen voorzien door een K. PRIESTER.

NB. Dit tot narigt van de vele belangstellenden die de verschijning van dit werk met zoo veel ongeduld verbeiden. (1612)

LA SEMAINE DES FAMILLES

REVUE UNIVERSELLE

SOUS LA DIRECTION DE

M. ALFRED NETTEMENT.

LE FOYER DES FAMILLES.

Magasin Catholique illustré

SOUS LA DIRECTION DE

M. PAUL DU CAUX.

Op beide bovenstaande geïllustreerde werken kan men bij den ondergeteekenden inschrijven; beiden zijn aanbevelingswaardig door degelijkheid en verscheidenheid van inhoud, netten druk, fraaije platen en goedkoopen prijs. Van *la Semaine des Familles* verschijnt te Parijs 's wekelijks eene afl., doch kan hier te lande niet per post ontvangen worden, wijl het dan aan zegel is onderworpen; men ontvangt alzoo eenige afl. tegelijk, elke afl. van 16 pagina's kl. folio en voorzien van 4 schoone gravures in den tekst. Men betaalt niet meer als te Parijs, namelijk f 5.— voor een jaar. Dit werk is met 2 October 1858 begonnen.

Le Foyer des Familles wordt sedert Januarij in maandelijksche afleveringen uitgegeven; ofschoon onder een nieuwen titel, is het eene voortzetting van het steeds gunstig bekende *Magasin Catholique*. Eene andere redactie en uitgever wenden op nieuw hunne pogingen aan om het vertrouwen dat deze onderneming sinds jaren heeft genoten, waardig te blijven. De prijs van dit werk is f 3.75. De vele inteekenaren die de ondergeteekende op dit werk heeft en welke steeds toenemen, is eene genoegzame aanprijzing.

Van laatstgenoemd werk zijn verzonden alle de afleveringen tot en met Junij.

Op bovenstaande werken teekent men in bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN.

Bij bovengenoemde is verkrijgbaar:

Christelijke Zedeleer der Evangelische waerheden, aen het christen volk in Zon- en Feestdaegsche Sermonen voorgedragen door den Eerw. Pater FRANS HUNOLT S. J.

Naauwkeuriglijk vertaeld door de Eerwaarde Heeren COEKEBERGH, OLIVIERS en DE BECKER, Priesters van het Aartsbisdom van Mechelen. Eerste deel f 1,25

NB. Deze uitgave zal compleet zijn in 24 deelen, waarvan om de *drie* maanden geregeld een deel zal verschijnen.

Oeuvres complètes de A. F. Ozanam avec une préface par M. Ampère de l'académie française, 8 vol. in 8°. f 24,00

Correspondance de Napoleon premier, publiée par ordre de l'empereur Napoléon III, in 8°. Tom 1 en 2 zijn reeds verschenen per deel f 3.00

Oeuvres de Bourdaloue, 6 vol. 8°. f 9.00

Oeuvres de Massillon, Evêque de Clermont, 8 vol. 8°. f 7.00

Les Victoires de l'église, pendant les dix premières années du pontificat de Pie IX par M. l'abbé Margotti, Docteur en Théologie ouvrage traduit en français avec l'aprobation de l'auteur et augmenté d'un chapitre sur le voyage de Pie IX, en 1817 par J. Chantrel, in 8° f 3,00

Le Saint Prêtre ou nécessité et moyens d'acquérir ou de perfectionner la sainteté sacerdotale, par M. l'abbé H. Dubois, in 12°. f 1.40

Histoire des Souverains pontifes Romains, par M. le Chevalier Artaud de Montor, 8 vol. in 12°. f 8.00

Recollections of the last four Popes and of Rome in their times bij H. E. Wiseman. f 14.70

Hetzelfde werk in 't Fransch f 2,50

Discourses addressed to Mixed Congregations by John Henry Newman. f 8.40

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.